

Vârstnicul Jeffrey R. Holland
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Un steag [pentru] popoare

Dacă noi predicăm prin intermediul Spiritului și dumneavoastră ascultați cu ajutorul Spiritului, unii dintre noi, vorbitorii, vom menționa ceva ce are legătura cu circumstanțele dumneavoastră.

Am fost atât de impresionat de fiecare notă cântată și de fiecare cuvânt rostit, încât mă rog să pot vorbi.

Înainte să plece din Nauvoo, în iarna anului 1846, președintele Brigham Young a avut un vis în care a văzut un înger stând pe un deal în formă de con, undeva în vest, arătând spre o vale de dedesubt. După aproximativ 18 luni, când a intrat în Valea Salt Lake, el a văzut chiar deasupra locației în care noi suntem adunați acum, același deal pe care îl văzuse în acea viziune.

Așa cum deseori s-a spus de la acest pupitru, fratele Brigham a condus câțiva conducători pe vârful aceluși deal și l-a numit Ensign Peak (Vârful Steagului), nume plin de semnificații religioase pentru acești israeliți moderni. Cu 2.500 de ani înainte, profetul Isaia a afirmat că, în aceste zile din urmă, „muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte” și acolo „El va înălța un steag pentru neamuri”¹.

Frații, care au considerat acel moment din istorie ca fiind o împlinire

parțială a acelei profeții, au dorit să înalțe un steag care să facă să devină reală ideea de „un steag pentru popoare”. Vârstnicul Heber C. Kimball a oferit o eșarfă galbenă. Fratele Brigham a legat-o de un baston pentru mers adus de vârstnicul Willard Richards și, apoi, a înfipt steagul improvizat, declarând Valea Great Salt Lake (Marelui Lac Sărat) și munții care o înconjurau ca fiind locul profeției din care cuvântul Domnului va ieși în zilele din urmă.

Dragi frați și surori, această conferință generală și celelalte conferințe generale anuale și bianuale reprezintă continuarea acelei declarații inițiale către lume. Eu mărturisesc că lucrările conferinței din ultimele două zile sunt încă o dovadă că, precum spune și imnul nostru: „În Sion, steagu-i arborat!”² – și, în mod sigur, înțelesul dublu al cuvântului *standard* din limba engleză este deliberat. Nu este o coincidență că publicarea în limbă engleză a mesajelor din cadrul conferințelor noastre generale se face într-o revistă care se numește *Ensign (Steagul)*.

Acum, când conferința noastră se apropie de sfârșit, vă rog să vă gândiți, în zilele următoare, nu doar la mesajele pe care le-ați auzit, ci și la fenomenul unic pe care-l reprezintă însăși conferința – la ceea ce noi, sfinții din zilele din urmă, credem că sunt aceste conferințe și la ceea ce noi invităm lumea să audă și să vadă în ele. Noi mărturisim fiecărei națiuni, fiecărui neam, fiecărei limbi și fiecărui popor nu numai că Dumnezeu trăiește, ci și că El vorbește, că pentru timpul nostru și în zilele noastre, cuvântările pe care le-ați auzit sunt, sub îndrumarea Spiritului Sfânt, „voiața Domnului... Cuvântul Domnului... glasul Domnului și puterea lui Dumnezeu pentru salvare”³.

Probabil că știți deja (dacă nu știți, atunci ar trebui să știți) că niciunui bărbat sau niciunei femei care vorbește aici nu-i este desemnat un subiect, decât cu rare excepții. Fiecare vorbitor trebuie să postească și să se roage, să studieze și să caute, să scrie și să-și rescrie cuvântarea până când ajunge să știe că, pentru această conferință, pentru acest timp, subiectul lui este ceea ce Domnul dorește ca el să prezinte, indiferent de subiectul despre care el ar dori sau ar prefera să vorbească. Fiecare bărbat și fiecare femeie pe care i-ați auzit în timpul ultimelor 10 ore de conferință generală au încercat să urmeze acel îndemn. Fiecare dintre ei a plâns, și-a făcut griji și a căutat cu sinceritate îndrumarea Domnului care să-i ghideze gândurile și cuvintele. Și, la fel cum Brigham Young a văzut un înger stând deasupra acestui loc, tot așa văd și eu îngeri stând în el. Frații și surorile mele din rândul autorităților generale ale Bisericii nu se vor simți confortabil cu această descriere, dar acesta este modul în care eu îi văd – mesageri muritori cu mesaje angelice, bărbați și femei care au parte de

toate dificultățile fizice, financiare și familiale pe care dumneavoastră și cu mine le avem, dar care, cu credință, și-au consacrat viața chemărilor pe care le-au primit și datoriei de a propovădui cuvântul lui Dumnezeu, nu pe al lor.

Și gândiți-vă la diversitatea mesajelor pe care le auziți – ceea ce face ca aceste conferințe generale să fie un miracol și mai mare, deoarece nu există o coordonare a subiectelor decât prin intermediul inspirației din cer. Și de ce nu ar fi ele diferite? Cea mai mare parte a congregației noastre, văzută sau nevăzută, constă din membri ai Bisericii. Cu toate acestea, prin intermediul minunatelor metode noi de comunicații, un procent din ce în ce mai mare de ascultători ai conferințelor noastre constă din oameni care nu sunt membri ai Bisericii – încă. Prin urmare, noi trebuie să ne adresăm atât celor care ne cunosc foarte bine, cât și celor care nu ne cunosc deloc. Dacă ne gândim doar la cei care sunt membri ai Bisericii, noi trebuie să ne adresăm copiilor, tinerilor și tinerilor adulți, celor de vârstă mijlocie și celor în vârstă. Trebuie să ne adresăm familiilor, părinților și copiilor de acasă, precum și celor necăsătoriți, celor care nu au copii și, care probabil, sunt foarte departe de casă. În timpul conferinței generale, noi subliniem mereu adevărurile eterne despre credință,

speranță, caritate⁴ și despre Hristosul răstignit⁵, chiar și atunci când vorbim foarte direct despre problemele morale foarte concrete ale zilelor noastre. În scripturi, ni se poruncește să „nu [vorbim] decât despre pocăință către această generație”⁶, deși în același timp trebuie să propovăduim „vești bune celor nenorociți [și să vindecăm] pe cei cu inima zdrobită”. Indiferent de forma lor, aceste mesaje din cadrul conferinței „vestesc robilor slobozenia”⁷ și vestesc „bogățiile nepătrunse ale lui Hristos”⁸. Deoarece în cadrul conferinței sunt rostite multe mesaje diferite, se presupune că fiecare persoană va auzi ceva de care a avut nevoie. Referitor la acest subiect, cred că președintele Harold B. Lee l-a descris cel mai bine în urmă cu mulți ani, când a spus că Evanghelia trebuie „să-l aline pe cel îndurerat și să-l îndurereze pe cel care n-are nicio grijă”⁹.

Noi dorim mereu ca învățăturile noastre din cadrul conferinței generale să fie la fel de generoase și atrăgătoare cum au fost cele ale lui Hristos, amintind, atunci când propovăduim, că mesajele Sale au cerut mereu disciplină din partea celor pe care El i-a învățat. În cea mai celebră cuvântare rostită vreodată, Isus a început numind binecuvântările minunate pe care fiecare dintre noi dorește să le primească — binecuvântări promise celor săraci

în duh, celor cu inima curată, celor împăciuitori și celor blânzi¹⁰. Cât de edificatoare sunt aceste fericiri și cât de mult alină sufletul! Ele sunt adevărate. Însă, în aceeași cuvântare, Salvatorul a continuat arătând cât de mult va trebui să se îngusteze calea celui împăciuitor și a celui cu inima curată. „Ați auzit că s-a zis celor din vechime: «Să nu ucizi», a spus El. „Dar Eu vă spun că orișicine se mânie pe fratele său, va cădea sub pedeapsa judecății”¹¹.

Și la fel:

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: «Să nu preacurvești».

Dar Eu vă spun că orișicine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui”¹².

În mod evident, pe măsură ce devenim ucenici mai buni, se așteaptă mai multe din partea noastră până când ajungem la cerința supremă declarată de vârstnicul Christofferson în cuvântarea dânsului: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel Ceresc este desăvârșit”¹³. Ne-a fost mai ușor să fim ucenici atunci când am învățat prima dată despre Evanghelie, dar a fi ucenici devine din ce în ce mai provocator și solicitant pentru noi atunci când ajungem la apogeul uceniciei adevărate. În mod evident, toți cei care cred că Isus a propovăduit că oamenii nu răspund pentru păcatele lor nu au citit scripturile suficient de atenți. Nu, în ceea ce privește ucenicia noastră, Biserica nu este ca un restaurant fast-food unde putem comanda tot ce vrem; nu se poate ca întotdeauna să fie „așa cum vrem noi”. Într-o zi, *fiecare* genunchi se va pleca și *fiecare* limbă va mărturisi că Isus este Hristosul și că salvarea poate veni numai în felul *Său*¹⁴.

Deși dorim să predicăm așa cum se cuvine, în cadrul conferinței generale, atât adevărurile aspre ale Evanghelie, cât și pe cele care ne alină, vă rugăm

să fiți siguri că, atunci când vorbim despre subiecte dificile, înțelegem că nu toată lumea vizionează pornografie, evită căsătoria sau întreține relații sexuale ilicite. Știm că nu toată lumea încalcă sabbatul sau mărturisește strâmbori își abuzează partenerul de căsătorie. Noi știm că cei mai mulți oameni dintre cei care ne ascultă *nu* sunt vinovați de asemenea lucruri, însă noi avem responsabilitatea sacră de a-i avertiza pe cei care sunt vinovați – indiferent unde s-ar afla ei în lume. Deci, dacă încercați să faceți tot ce puteți – dacă, de exemplu, încercați în mod constant să faceți seara în familie în pofida haosului care, uneori, domnește într-o casă plină de mici provocatori de haos – când acel subiect este abordat într-o cuvântare, spuneți-vă că dumneavoastră vă descurcați bine în acel aspect și așteptați o altă cuvântare care va aborda un aspect în care dumneavoastră trebuie să vă îmbunătățiți. Dacă noi predicăm prin intermediul Spiritului și dumneavoastră ascultați cu ajutorul Spiritului, unii dintre noi, vorbitorii, vom menționa ceva ce are legătura cu circumstanțele dumneavoastră, trimițându-vă direct o epistolă profetică personală.

Dragi frați și surori, în cadrul conferinței generale, noi ne depunem mărturiile alături de celelalte mărturii care vor urma, deoarece într-un fel sau altul, Dumnezeu își *va face* auzit glasul. „Iată, v-am trimis să mărturișiți și să avertizați oamenii”, le-a spus Domnul profeților Săi¹⁵.

„[Și], după mărturia voastră, vine mărturia cutremurelor... tunetelor... fulgerelor și a... furtunilor și a glasului valurilor mării, ridicându-se dincolo de limitele lor ...

Și îngerii vor... [striga] cu glas tare, sunând din trâmbița lui Dumnezeu”¹⁶.

Acești îngeri muritori care au venit la acest pupitru, fiecare în felul lui, au

București, România

„[sunat] din trâmbița lui Dumnezeu”. Fiecare cuvântare rostită este întotdeauna, prin definiție, atât o mărturie, cât și un avertisment, chiar așa cum însăși natura va mărturisi cu dragoste și sub forma avertizării în zilele din urmă.

Peste câteva momente, președintele Thomas S. Monson va veni la acest pupitru pentru a încheia această conferință. Permiteți-mi să spun ceva despre acest om preaiubit, apostolul cu cea mai mare vechime în această slujire și profetul vremurilor în care trăim. Gândindu-ne la responsabilitățile pe care le-am menționat și la tot ceea ce ați auzit în timpul acestei conferințe, este clar că viața profeților nu este ușoară, deci nici viața președintelui Monson nu este ușoară. Dânsul s-a referit în mod concret la aceasta aseară, în cadrul adunării preoției. Când a fost chemat să slujească în calitate de apostol la vârsta de 36 de ani, copiii dânsului aveau vârstele de 12, 9, respectiv 4 ani. Sora Monson și acei copii l-au dăruit pe soțul și tatăl lor Bisericii și obligațiilor ei de peste 50 de ani. Ei au avut parte de boli și nevoi, acele probleme relativ neimportante ale vieții muritoare de care are parte toată lumea, iar de unele dintre ele vor avea încă parte, cu siguranță, în viitor. Dar președintele Monson le depășește întotdeauna cu bucurie. Nimic nu-l deprimă. El are o credință și o rezistență remarcabile.

Stimate președinte, în numele acestei întregi congregații, văzută și nevăzută, vă spun că vă iubim și vă

respectăm. Devotamentul dumneavoastră este un exemplu pentru noi toți. Vă mulțumim pentru modul în care ne conduceți. Ceilalți 14 bărbați care sunt rânduiți la oficiul de apostol, plus ceilalți de la acest prezidiu, cei care sunt prezenți în congregația din fața noastră și mulți alții care sunt adunați în întreaga lume vă iubesc, vă susțin și stau umăr lângă umăr alături de dumneavoastră în această lucrare. Vă vom ușura povara în orice fel vom putea. Dumneavoastră sunteți unul dintre acei mesageri angelici chemați dinainte de întemeierea lumii pentru a flutura steagul Evangheliei lui Isus Hristos către întreaga lume. Faceți acest lucru într-un mod atât de grandios. Eu mărturisesc despre acea Evanghelie care este propovăduită și despre salvarea pe care ea o oferă în numele grandios și glorios al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Isaia 2:2; 11:12.
2. „Zorii apar”, *Imnuri*, nr. 1.
3. Doctrină și legăminte 68:4.
4. Vezi 1 Corinteni 13:13.
5. Vezi 1 Corinteni 1:23.
6. Doctrină și legăminte 6:9; 11:9.
7. Isaia 61:1.
8. Efeseni 3:8.
9. Vezi Harold B. Lee, în „The Message”, *New Era*, ianuarie 1971, p. 6.
10. Vezi Matei 5:3–12.
11. Matei 5:21–22; vezi, de asemenea, 3 Nefi 12:22.
12. Matei 5:27–28.
13. Matei 5:48.
14. Vezi Romani 14:11; Mosia 27:31.
15. Doctrină și legăminte 88:81.
16. Doctrină și legăminte 88:89–90, 92.